

ΕΝΩΤΙΚΗ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

ΣΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΩΝ

ΕΝΩΤΙΚΗ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

ΑΤΑΚΤΩΣ

Για μια άλλη συλλογική πορεία

Οι εκλογές για την ανάδειξη νέου Δ.Σ. του Συλλόγου Ελλήνων Αρχαιολόγων στις 28/1 έχουν αποκτήσει ξεχωριστό ενδιαφέρον. Καταρχάς, γιατί για πρώτη φορά θα λάβουν μέρος στις αρχαιρεσίες δεκάδες νέοι μόνιμοι συνάδελφοι, αλλά και εκαποντάδες αρχαιολόγοι αορίστου χρόνου που κατέκτησαν, μέσα από τους πολύχρονους και δυναμικούς αγώνες τους, μια σταθερή εργασιακή σχέση και, μετά την πρόσφατη αλλαγή του καταστατικού του Συλλόγου, έγινε εφικτό να εγγραφούν στη δύναμή του. Η ριζική ανανέωση του σώματος φέρνει μια νέα δυναμική, συνοδεύεται δε και από μια αναδιάταξη των συνδικαλιστικών δυνάμεων που δραστηριοποιούνται στο Σύλλογο: **για πρώτη φορά διεκδικούν την εμπιστοσύνη των συναδέλφων 4 διαφορετικοί συνδυασμοί**, γεγονός που ενισχύει τον πλουραλισμό, τη δυνατότητα ανάπτυξης ουσιαστικού διαλόγου πάνω σε επεξεργασμένες θέσεις, τα περιθώρια αντιπαραθέσεων και γόνιμων συνθέσεων.

Δεύτερο, γιατί οι εκλογές στον ΣΕΑ διεξάγονται σε μια ιδιαίτερα φορτισμένη συγκυρία: **το κουβάρι που ξετυλίχτηκε μετά την παραίτηση του Χρ. Ζαχόπουλου και τα όσα επακολούθησαν**, έφεραν αναπόφευκτα το Υπουργείο Πολιτισμού στο επίκεντρο της δημοσιότητας, με έναν τρόπο που κανείς δεν φανταζόταν ούτε επιθυμούσε. Πέρα από τη σκανδαλοθηρική προσέγγιση του θέματος και ανεξάρτητα από την πολιτική εκμετάλλευση ή τον τρόπο με τον οποίο χειρίζονται την υπόθεση τα ΜΜΕ, είναι αναμφίβολο πως έχουν αναδειχθεί στο προσκήνιο ζητήματα όπως η ασκούμενη πολιτική για τα μνημεία, η διαχείριση των πιστώσεων για την πολιτιστική κληρονομιά, οι διαδικασίες των προσλήψεων. Για τα ζητήματα αυτά, γνώριμα εδώ και χρόνια στους παροικούντες εν Ιερουσαλήμ και συνάμα εξόχως πολιτικά, είναι πλέον κρίσιμο να τοποθετηθούν με σαφήνεια όλες οι συνδικαλιστικές δυνάμεις που δραστηριοποιούνται στο ΣΕΑ, ξεκαθαρίζοντας θέσεις και προθέσεις.

Η διαχείριση της πολιτιστικής κληρονομιάς στην εποχή της «ανάπτυξης»

Ξενοδοχειακά συγκροτήματα, γκολφ, λατομεία, μεγάλα έργα «εθνικής σημασίας» –έργα τουριστικού και κατασκευαστικού ενδιαφέροντος– προηγούνται στην αξιολόγηση της «νέας εποχής», και κάθε έννοια προστασίας της πολιτιστικής κληρονομιάς και των μνημείων υποτάσσεται στους ρυθμούς τους. **Σε αυτό το μοντέλο «ανάπτυξης», η Αρχαιολογική Υπηρεσία αποτελεί εμπόδιο:** προ ετών ο Μητσοτάκης την είχε χαρακτηρίσει τη μεγαλύτερη πληγή για τη χώρα, ήδη όμως από την εποχή του ΠΑΣΟΚικού εκσυγχρονισμού φάνηκε ότι υπάρχουν και πιο «ευελίκτοι» τρόποι να ξεμπερδεύει κανείς με τους... ενοχλητικούς αρχαιολόγους:

- ♦ **Η υποστελέχωση και υποχρηματοδότηση των Υπηρεσιών**, η δημιουργία παραϋπηρεσιών (με τη μορφή ποικιλώνυμων ν.π.ι.δ. και Α.Ε.), η (αναγκαστική λόγω λιτότητας) χρηματοδότηση των ανασκαφών από ιδιώτες, οδηγούν στην έμμεση ιδιωτικοποίηση του αρχαιολογικού έργου.
- ♦ **Ο διορισμός από την εκάστοτε πολιτική ηγεσία** των μελών του ΚΑΣ (οργάνου με γνωμοδοτικό και όχι αποφασιστικό ρόλο, ήδη από την εποχή του Καραμανλή του πρεσβύτερου) και του ΚΣΝΜ, αλλά και το γεγονός ότι προϊσταται των δύο οργάνων ο εκάστοτε Γ.Γ., αποκαλύπτουν την προσπάθεια πολιτικής χειραγώησής τους.
- ♦ **Το σταδιακό ροκάνισμα του αρχαιολογικού νόμου**, με πλέον πρόσφατο παράδειγμα τον νέο Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων που εκχωρεί αρμοδιότητες φύλαξης και προστασίας των αρχαιολογικών χώρων στους Δήμους (!).

Οι αρχαιολόγοι στο στόχαστρο

Τα αποτελέσματα της (διαχρονικής) αυτής πολιτικής αποτυπώνονται και στην ασφυκτική εργασιακή καθημερινότητα για τους αρχαιολόγους σε όλη τη χώρα: συνεχές τρέξιμο ανάμεσα σε έγγραφα και προθεσμίες, αυτοψίες και ανασκαφές, μουσεία και προγράμματα, πίεση από τοπικά

συμφέροντα, εργολάβους, ιδιώτες, συχνά και από την πολιτική ηγεσία. Παράλληλα, για **έναν επιστημονικό κλάδο σε οικονομική ασφυξία**, που πιστώνει μονίμως το δημόσιο με τα «δανεικά» των εκτός έδρας και των απλήρωτων υπερωριών, το δημιουργικό έργο περιορίζεται συνεχώς, μέσα από την ανάθεση έργων στο ΤΔΠΕΑΕ, την έλλειψη χρόνου και πόρων, την περικοπή των επιδημιών και των εκπαιδευτικών αδειών. Οι προσλήψεις και οι μονιμοποιήσεις, παρότι διπλασιάσαν τον αριθμό των αρχαιολόγων, δεν αντιστοιχούν στις ανάγκες της Υπηρεσίας, που καθημερινά (ελέω «ανάπτυξης») διογκώνονται.

Διαίρει και βασίλευε...

Κι όμως, αντί να δρούμε από κοινού συνειδητοποιώντας τη συλλογική δύναμη που διαθέτει ο κλάδος, συχνά αντιδρούμε σύμφωνα με τη γνωστή ρήση «η φτώχεια φέρνει γκρίνια». **Διαιρεμένοι σε πλαστά δίπολα** (μόνιμοι-αορίστου, παλαιοί-νέοι, από διαγωνισμό ή από μονιμοποίηση και άλλα τέτοια) ή υπονομεύοντας ο ένας τη θέση του άλλου μέσα στις Υπηρεσίες, το μόνο που καταφέρνουμε είναι η συλλογική μας απαξίωση. Παρότι το μεγάλο βήμα ενός ενιαίου Συλλόγου, που θα εκφράζει εξίσου μόνιμους και αορίστου χρόνου αρχαιολόγους έγινε πραγματικότητα, **οι διαφοροποιήσεις συχνά μεταφέρονται μέσα στις Υπηρεσίες**, με αδιέξοδες αντιπαραθέσεις για τις αρμοδιότητες ή το «μοίρασμα» των περιοχών ευθύνης. Ακόμη και οι ολομέλειες του επιστημονικού προσωπικού, παρότι έχουν επίσημα θεσμοθετηθεί, σε πολλές περιπτώσεις δεν λειτουργούν, υπονομεύοντας και ακυρώνοντας στην πράξη τη δυνατότητα συλλογικής αντιμετώπισης προβλημάτων, αλληλοενημέρωσης και ανταλλαγής προβληματισμού. **Προς τέρψιν, βέβαια, της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας**, που θέλει μια Υπηρεσία αποδυναμωμένη, αποκαρδιωμένη και υποταγμένη.

Αναζητώντας τη δράση του Συλλόγου...

Δυστυχώς, η συζήτηση στον Σύλλογο Ελλήνων Αρχαιολόγων βρίσκεται πίσω από τις απαιτήσεις της περιόδου. Εγκλωβισμένος σε ιδεοληψίες (από τη «θεοποίηση» του γραπτού διαγωνισμού μέχρι την επαγγελία της αδύνατης... εξομοίωσης με τον διπλωματικό κλάδο!) και σε προσωπικές αντιπαραθέσεις, παραγνωρίζει τη δύναμη της συλλογικής αγωνιστικής δράσης. **Με τη φωτεινή εξαίρεση της επιτυχημένης αντιπαράθεσης με τον «Οργανισμό Τατούλη»,** που απέδειξε τις πραγματικές δυνατότητες του κλάδου, ο Σύλλογος δεν επέδειξε την ίδια αποφασιστικότητα σε μια σειρά από ζητήματα. Από τον κεντρικό έλεγχο των προσλήψεων συμβασιούχων και την ίδρυση έργου του ΤΔΠΕΑΕ που επικαλύπτει το έργο της ΔΙΠΚΑ, μέχρι την καθήλωση του αρχαιολογικού επιδόματος, τη μη καταβολή του στους αρχαιολόγους-μουσειολόγους, και την καθυστερημένη καταβολή των οδοιπορικών, κανένα αποτέλεσμα δεν υπήρξε, παρά τις (συχνά σε έντονο ύφος) ανακοινώσεις του ΣΕΑ. Ακόμη και η απόφαση ενάντια στην (αντισυνταγματική!) παραχώρηση αρμοδιοτήτων σε σχέση με τα μνημεία και τα μουσεία στους δήμους, που εγκρίθηκε ομόφωνα από τη Γενική Συνέλευση του ΣΕΑ και έκτοτε ογνοείται η τύχη της... Πάντως, για πολλά από τα παραπάνω το Δ.Σ. του Συλλόγου μάς διαβεβαίωνε ότι βρίσκεται σε συνεννόηση με την πολιτική ηγεσία.

Ας μη μείνει ασχολίαστη και η εκκωφαντική σιωπή του Συλλόγου σε σχέση με τις καταστροφικές πυρκαγιές στην Ολυμπία και αλλού, σε σχέση με τον διαγωνισμό των 400 και η, τουλάχιστον αμφιλεγόμενη, στάση του στα τεκταινόμενα το τελευταίο διάστημα (και όχι μόνο...) στο ΥΠΠΟ.

Μια άλλη πορεία για το Σύλλογο είναι εφικτή

Χρειαζόμαστε έναν Σύλλογο που να πηγαίνει πέρα από το παρελθόν της εσωστρέφειας, των στείρων αντιπαραθέσεων και της αναποτελεσματικότητας:

✓ **Με πολυφωνία και πολιτική αντιπαράθεση** μέσα σε δημοκρατικές διαδικασίες, και όχι προσωπικές αντιπαραθέσεις ή κάθε λογής παραγοντισμούς. Με πραγματική ανεξαρτησία από τους πτοικίλους μηχανισμούς εξουσίας, την εκάστοτε πολιτική ηγεσία, τα κόμματα.

✓ **Που θα παλεύει για την πραγματική εξίσωση** των μελών του, χωρίς διαχωρισμό σε μόνιμους-αορίστου χρόνου (στις χρεώσεις, το επιστημονικό έργο, τις επιδημίες κ.λπ.).

✓ **Που θα συνδέει την καθημερινή δουλειά του αρχαιολόγου** με την οικονομική και θεσμική του αναβάθμιση, με το βλέμμα στραμμένο στον κοινωνικό ρόλο της επιστήμης και της εργασίας μας, και στην προσπάθεια απόδοσης των μνημείων σε αυτούς που δικαιωματικά τούς ανήκουν: το κοινωνικό σύνολο.

✓ **Που θα προσπαθεί να διευκολύνει και να υποστηρίζει το επιστημονικό έργο των μελών του** και να συμβάλλει στην αναβάθμιση του αρχαιολογικού έργου και τη σύνδεση της αρχαιολογίας με το κοινό μέσα από συλλογικές δράσεις και όχι μέσα από ψευδεπίγραφα «Αρχαιολογικά Επιμελητήρια» ή από Αστικές Μη Κερδοσκοπικές Εταιρείες τύπου «ΠΕΡΙΣΤΥΛΟΝ», που αναλαμβάνουν –εκτός των άλλων– να διαφημίζουν μεγαλοεργολάβους, δείχνοντας πώς εννοούν την προβολή του αρχαιολογικού έργου.

✓ **Πάνω απ' όλα χρειαζόμαστε έναν Σύλλογο μαχητικό και αποτελεσματικό**, που θα παλεύει και θα επιβάλλει τα αιτήματά του μέσα από συλλογικές διαδικασίες και δράσεις, μέσα από διεκδικητικούς μαζικούς αγώνες.

Για όλα αυτά πιστεύουμε ότι χρειάζεται **καθαρός συνδικαλιστικός λόγος που θα εκφέρεται με συνέπεια και συνέχεια από μια συλλογικότητα**, και δεν θα επαφίεται στην «προσωπικότητα» κάθε

υποψηφίου, ούτε θα εξαρτάται από την εκάστοτε συγκυρία καταλήγοντας σε αλλεπάλληλες οβιδιακές μεταμορφώσεις. Γι' αυτό το λόγο επιλέξαμε τελικά την αυτόνομη παρέμβαση στην εκλογική διαδικασία.

Άλλωστε, οι εκκλήσεις για ενότητα χρησιμοποιηθηκαν, όπως φαίνεται, για να στεγάσουν στο ίδιο ψηφοδέλτιο («Ενιαία Συνδικαλιστική Δράση Αρχαιολόγων») παλιούς «άσπονδους εχθρούς», θιασώτες και πολέμιους του «Αρχαιολογικού Επιμελητηρίου», πλειάδα προϊσταμένων, επαγγελματίες συνδικαλιστές και συνεργάτες της «Περίστυλον» και της πολιτικής ηγεσίας, μαζί με αρχαιολόγους που πραγματικά αγωνιούν για το Σύλλογο, σε ένα ψηφοδέλτιο-χυλό, που το βράδυ των εκλογών θα μετρά σταυρούς και «αλληλομαχαιρώματα» (στο όνομα της ενότητας πάντα!). Από την άλλη, η «Πρωτοβουλία Αρχαιολόγων» δείχνει να «μπερδεύει» τη συνδικαλιστική δράση των αρχαιολόγων είτε με την υπηρεσιακή ιεραρχία του Υπουργείου είτε με έναν κακώς εννοούμενο «επιστημονισμό», ενώ η «Νέα Κίνηση Αρχαιολόγων» μοιάζει εγκλωβισμένη στην αναπαραγωγή πλαστών αντιθέσεων.

Σε κάθε περίπτωση, απαιτείται μια νέα αρχή για τον Σύλλογο, με ανανέωση σε πρόσωπα, ιδέες, διαθεσιμότητες. Στην κατεύθυνση αυτή θέλουμε να συμβάλλουμε με όλες μας τις δυνάμεις.

ΝΑ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΟΥΜΕ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ

ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΜΙΣΘΟΥΣ. Να αυξηθεί το αρχαιολογικό επίδομα και να καταβληθεί επίσης στους αρχαιολόγους-μουσειολόγους. Να εξομοιωθούν τα οδοιπορικά με αυτά των μηχανικών του Δημοσίου και να προκαταβάλλονται στις Υπηρεσίες. Αναγνώριση της προϋπηρεσίας σε εποπτευόμενους φορείς, νομικά πρόσωπα του ΥΠΠΟ και στα μεγάλα έργα.

ΙΣΟΤΙΜΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΟΛΩΝ των αρχαιολόγων (στις χρεώσεις, τις αναθέσεις, το αρχαιολογικό έργο). Ουσιαστική επιμόρφωση όλων των εργαζομένων με καθεστώς διαφάνειας και με γνώμονα τις πραγματικές ανάγκες των ίδιων και των υπηρεσιών. Εισαγωγικό επιμορφωτικό σεμινάριο και για τους αορίστου χρόνου συναδέλφους.

ΟΙ ΑΟΡΙΣΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΜΟΝΙΜΟΙ. Μία ενιαία σχέση εργασίας για όλους, με τη μονιμοποίηση των συναδέλφων αορίστου χρόνου για να έχουν ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις με τους μόνιμους. Όχι στην απάτη της υπηρεσιακής εξέλιξης των αορίστου χρόνου, που ουσιαστικά στοχεύει να ανατρέψει τις εργασιακές σχέσεις στο Δημόσιο και να δημιουργήσει μια νέα μορφή προϊσταμένου, με επισφολή εργασιακή σχέση.

ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΩΝ που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Να σταματήσει η κάλυψη των πάγιων αναγκών με ωρομίσθιο προσωπικό. Προσλήψεις μόνιμου προσωπικού σύμφωνα με τις ανάγκες των Υπηρεσιών, με ενιαίο, αδιάβλητο σύστημα (ΑΣΕΠ), τουλάχιστον κάθε 2 χρόνια. Καμία κουβέντα για πρόσληψη μέσω συνέντευξης, να εξαιρεθεί ο κλάδος από την υποχρέωση κατοχής διπλώματος ECDL και το νέο «τεστ δεξιοτήτων» του ΑΣΕΠ.

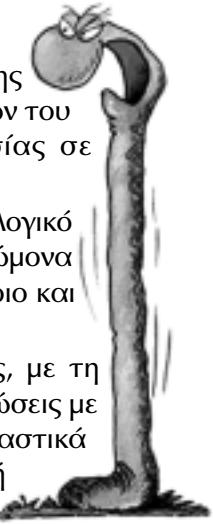
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΣΤΙΣ ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ, ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ, ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ. Να εφαρμοστούν οι διατάξεις του δημοσιούπαλληλικού κώδικα, που προβλέπουν διαφανή τρόπο μεταθέσεων με κατάρτιση ετήσιου πίνακα μεταθετέων με βάση τα μόρια της προϋπηρεσίας, της οικογενειακής κατάστασης, της παραμονής σε επαρχία/παραμεθόριο κ.λπ.

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΥΠΟΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΥΠΠΟ. Αύξηση των πιστώσεων στις Εφορείες και τα Μουσεία. Να αναθεωρηθεί το καθεστώς του Ειδικού Λογαριασμού, στην κατεύθυνση της διαφάνειας και του ελέγχου. Προοπτικά, ο Ειδικός Λογαριασμός να καταργηθεί και να ενσωματωθεί στον τακτικό προϋπολογισμό, με ταυτόχρονη αναθεώρηση ορισμένων διατάξεων του δημόσιου λογιστικού, ώστε το Δημόσιο να μπορεί να λειτουργεί αποτελεσματικά, χωρίς γραφειοκρατικές αγκυλώσεις αλλά και χωρίς υποχωρήσεις σε θέματα διαφάνειας και ελέγχου.

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟ ΑΓΑΘΟ. Όχι στην άμεση ή έμμεση ιδιωτικοποίηση της πολιτιστικής κληρονομιάς, μέσα από τη γενικευμένη ίδρυση ΝΠΙΔ, Οργανισμών και Ανώνυμων Εταιρειών (όπως ο ΟΠΕΠ, το ΤΔΠΕΑΕ κ.λπ.). Όχι στην εμπλοκή «χορηγών» στο αρχαιολογικό έργο. Όχι στην ανάθεση αρμοδιοτήτων για μνημεία-μουσεία στους Δήμους (να καταργηθεί η αντίστοιχη διάταξη του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων).

ΤΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΖΩΝΤΑΝΟ ΚΥΤΤΑΡΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ. Μέσα και από τη δράση ενός Συλλόγου ζωντανού, που θα πρωτοστατεί στην προστασία των μνημείων, των ιστορικών τόπων και του περιβάλλοντος προς όφελος του κοινωνικού συνόλου. Με αρχαιολόγους που θα παλεύουν για να είναι το αντικείμενο της εργασίας τους προσιτό σε όλους τους πολίτες, σε σύνδεση με τις τοπικές κοινωνίες και τις αγωνίες τους, με σεβασμό στο παρελθόν ως ιστορική μνήμη και καθημερινή διδαχή.

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΚΙΝΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΆΛΛΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ. Μαζί με τους άλλους Συλλόγους του ΥΠΠΟ, αλλά και το σύνολο των εργαζομένων στον δημόσιο τομέα, να απαιτήσουμε: αιξήσεις μισθών στον δημόσιο τομέα, όχι στις αλλαγές στο ασφαλιστικό, δωρεάν δημόσια και υψηλής ποιότητας παιδεία, υγεία, περίθαλψη. Όχι στην ιδιωτικοποίηση κάθε δημόσιου αγαθού. Προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και των ελεύθερων χώρων.

Ψηφίζουμε - στηρίζουμε

ΕΝΩΤΙΚΗ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Η Ενωτική Αγωνιστική Κίνηση είναι ένα ανεξάρτητο συνδικαλιστικό σχήμα, που παρεμβαίνει σε όλους τους κλάδους του ΥΠΠΟ. Γεννήθηκε μέσα από τους πολύχρονους αγώνες των συμβασιούχων για μόνιμη και αξιοπρεπή εργασία, κόντρα στην πολιτική ΠΑΣΟΚ-ΝΔ και στον υποταγμένο γραφειοκρατικό συνδικαλισμό των κυρίαρχων στο ΥΠΠΟ κομματικών παρατάξεων. Με την αγωνιστική της δράση, με τη συνεχή της παρουσία και τη συνεπή της στάση, με την έκδοση και κυκλοφορία σε όλη τη χώρα του **ΕΚΤΑΚΤΩΣ** (νυν **αΤάΚΤΩΣ**), καθιερώθηκε στη συνείδηση όλων ως μια πραγματικά ανεξάρτητη, δυναμική και αποτελεσματική φωνή υπεράσπισης των διεκδικήσεων των εργαζόμενων.

Σήμερα, στην Ενωτική Αγωνιστική Κίνηση συσπειρώνονται παλαιοί και νέοι, μόνιμοι και αορίστου χρόνου συνάδελφοι, που συνεχίζουν να παλεύουν με την ίδια πάντα αγωνία:

- ✓ **Να αρθρώσουμε** έναν καθαρό και συνεπή συνδικαλιστικό λόγο. Να αγωνιστούμε για την ανάδειξη των προβλημάτων και την αποτελεσματική διεκδίκηση των δικαιωμάτων μας.
- ✓ **Να χαράξουμε** έναν ανεξάρτητο και νικηφόρο συνδικαλιστικό δρόμο, μακριά από τις προσωπικές πολιτικές, τους κομματικούς εναγκαλισμούς, το συνδικαλισμό των μικροεξυπηρετήσεων και τις συντεχνιακές λογικές.
- ✓ **Να ανανεώσουμε** την ελπίδα στη συλλογική δράση των εργαζομένων, μακριά από κάθε λογής μικροπολιτικές ή και προσωπικές συνδιαλλαγές με την εκάστοτε πολιτική ηγεσία.
- ✓ **Να συναντηθούμε** με όλους τους συνάδελφους, αλλά και άλλες συνδικαλιστικές δυνάμεις που συμμερίζονται τις ίδιες ανησυχίες για την πραγματικότητα που όλοι αντιμετωπίζουμε.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Δ.Σ.

Ακριβοπούλου Σοφία	9 ^η ΕΒΑ
Βαξοβάνου Αθηνά	Α' ΕΠΙΚΑ
Βενιέρη Γιάννα	Α' ΕΠΙΚΑ
Γεωργακά Βάλη	Α' ΕΠΙΚΑ
Γιακουμάκη Χαρά	4 ^η ΕΒΑ
Καρούτα Όλγα	ΛΓ' ΕΠΙΚΑ
Κατσουγκράκη Γιάννα	5 ^η ΕΒΑ
Κονιώτη Μαρία	ΔΑΒΜΜ
Κουρσούμης Σωκράτης	ΛΗ' ΕΠΙΚΑ
Κουτσοθανάσης Χρήστος	Β' ΕΠΙΚΑ
Κουτσούμπα Δέσποινα	Εφορεία Εναλίων Αρχαιοτήτων
Μπούμπουλη Φανή	ΒΧΜ
Παπαδημητρίου Απόστολος	ΛΓ' ΕΠΙΚΑ
Παυλίδης Βαγγέλης	ΛΓ' ΕΠΙΚΑ
Σολομών Έστερ	Αρχαιολογικό Μουσείο Θεσ/νίκης
Τσαρδάκη Δέσποινα	Κ' ΕΠΙΚΑ
Τσιπούρη Αμαλία	ΔΒΜΑ
Φαϊτάκη Στέλλα	3 ^η ΕΒΑ
Φουντούλη Μαρία	Νομισματικό Μουσείο
Φουρλίγκα Εύα	Μουσείο Βυζαντινού Πολιτισμού
Χαραλαμπίδης Δημήτρης	ΔΕΑΜ
Ψαρούδακης Κυριάκος	ΔΑΑΜ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΓΙΑ Ε.Ε.

Βοσνίδης Πλαναγιώτης	ΒΧΜ
Σαρικάκη Βούλα	ΔΒΜΑ

ΨΗΦΙΖΟΥΜΕ τη Δευτέρα 28/1 από 8 π.μ. έως 6 μ.μ.

(σε Αθήνα, Θεσ/νίκη, Λάρισα, Ιωάννινα, Ηράκλειο, Ρόδο)

Με ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ/ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΟ και ΒΙΒΛΙΑΡΙΟ ΥΓΕΙΑΣ